

[A. M. Hansen.]

Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen gav, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer imod det af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag.

Parkov: De Forbedringer og Forandringer, som blev gennemført ved Tjenestemandsloven af 1931, kommer selvfølgelig alle Tjenestemænd og eventuelt deres Enker til gode. Man kan ikke sige, at disse Forbedringer kommer de Tjenestemænd til gode, som af en eller anden Grund er søgt ud af Statens Tjeneste. Hvis der var sket dem noget i den Tid, de var i Statens Tjeneste, havde de naturligvis Adgang til at opnaa det samme som de, der bliver, men naar de er traadt ud efter eget Ønske, og uden at der har været noget at udsætte paa deres Embedsførelse, saa forekommer det mig, at de ikke har haft noget Udbytte af de Forbedringer, de Forandringer, som er indført. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det, som jeg tidligere har udtalt, er en Retfærdighedshandling, saaledes som vi har foreslaaet det, at tilbagebetale de indbetalte Pensionsbidrag, selvfølgelig uden Renter. Det er jo ogsaa ganske ejendommeligt, at noget, som man nu afviser fra Statens Side, praktiserer man ude i en stor Række Kommuner, hvor man ganske simpelt vilde sige: Dette er uretfærdigt Mammon at holde tilbage, da der ikke er nogen dertil svarende Forpligtelse for vedkommende Kommune eller Autoritet.

Det siges, at det vil være forbundet med en Del Vanskeligheder at foretage de fornødne Beregninger, og det er muligt, men jeg tvivler ikke om, at de Vanskeligheder vil man komme ud over.

Jeg omtalte før blot dette ene af de stillede Ændringsforslag, fordi jeg mente, at som Skik og Brug er, var det rigtigt, at det blev fremført, for at der af andre ærede Ordførere kunde blive talt for eller imod det — der har nu desværre udelukkende været talt imod Ændringsforslaget. Men jeg kan i øvrigt slutte mig til Betænkningens Indhold, ogsaa med Hensyn til den Adgang, der er givet til at forhøje Terminerne fra 5 til 10 Aar, de Terminer, inden for hvilke Efterbetaling skal finde Sted, hvis man ønsker at opnaa en forøget Pensionsanciennitet. Jeg kan ogsaa udtale min Glæde over, at det er lykkedes at opnaa Enighed om, at Politimestrene i Henseende til Pensionsanciennitet bliver ligestillet med Dommerne, og jeg kan for øvrigt ogsaa være enig i, at man ikke kan fritage Politimestrene for, ligesom alle andre Tjenestemænd, at yde

et særligt Bidrag for at opnaa den forøgede Pensionsanciennitet. Endelig har man erkendt det, som i øvrigt blev fremført af Udvalgets ærede Ordfører, at de Dommere, som udnævnes i Tiden fra 1. April 1934 og til Dommerfuldmægtigloven træder i Kraft, vil blive uheldigere stillet end Dommere, der er udnævnt før og efter disse Tidspunkter. Man vil — og har faaet Tilslutning fra den højtærede Finansminister dertil — søge paa Normeringsloven i nogen Maade at raade Bod derpaa.

Saa har vi fra vor Side benyttet Lejligheden til i Udvalget at berøre Spørgsmaalet om Pension for militære Tjenestemænd, hvad enten de nu hører til den ene eller den anden Klasse af de to Etater, Officers- eller Officiantklassen, eller de har en anden Stilling, som medfører, at de maa afskediges i en betydelig tidligere Levealder end Statens øvrige Tjenestemænd, saaledes at de ikke kan opnaa den højeste Pensionsalder og derigennem den højeste Pension. Disse Tjenestemænd er særlig uheldigt stillede. Nogle af dem maa allerede gaa i 40erne, andre i 50erne o. s. v., saaledes at en lang Række af dem aldrig nogen Sinde kan opnaa en Pension svarende til den, som Tjenestemænd uden for disse to Etater kan opnaa. Vi har ment, at der maatte i nogen Maade bødes paa dette Forhold, der er saa grelt, at det straks falder i Øjnene, saa snart man har Opmærksomheden henvendt paa dette Spørgsmaal, og det har ogsaa vist sig, at man inden for Udvalget er klar over dette Forhold og er enig i, at det ikke stemmer med, hvad man i øvrigt ønsker at yde Statens Tjenestemænd. Det at gøre Tjeneste i Hæren eller i Søværnet skulde dog ikke paa Forhaand stille de paagældende ugunstigere. Hvordan dette Spørgsmaal skal løses, det er en anden Sag. Vi har inden for Udvalget antydnet, at man maaske for at opnaa en højere Pensionsalder kunde gaa den Vej, som man er gaaet med Hensyn til Beregning af Pensionsalder for Sygeplejersker, eller med Hensyn til Beregning af Pension for Tjenestemænd under Grønlandsk Handel, idet man der regner enkelte Aar af længere Varighed, end det faktisk er. Denne Fremgangsmaade har ikke kunnet vinde Tilslutning, men man er fra alle Sider — efter hvad jeg ved ogsaa fra den højtærede Finansministers Side — klar paa, at der her foreligger et Forhold, som der under en eller anden Form og inden alt for længe maa bødes paa. Jeg vil derfor mene, det er rigtigt, at Spørgsmaalet har været fremdraget, saa at det fra alle Sider er blevet erkendt, at det er et Spørgsmaal, der træn-